

PÄIVÄT PITENEVÄT, LYHENEVÄTKÖ OPISKELUAJAT

Kuin on lapsi vanhimpana,
pahin paimennna perehen,
onehin opettajana,
ei siinä hyvin eletä.

Teknillisen korkeakoulun hallitus kokoontuu ylimääräiseen kokoukseen 19.1. lausumaan opiskeluaikojen lyhentämistä ja opintososiaalisia asioita koskevista ehdotuksista. Raportit ovat hyvää virkamiestyötä, nykyisillä reunaehdoilla.

Valtioneuvosto on kirjannut tavoitteeksi, että kolme neljästä suorittaisi opintonsa nimellisajassa eli viidessä vuodessa. Nyt tähän pystyy noin kolmannes. Tavoite on siis todella kova. Osa-aikainen opiskelukulttuuri ja opiskelijan subjektiivisia oikeuksia ylikorostava keskusteluilmapiiri ovat Suomessa syvälle juurtuneet.

Ehdotetut toimenpiteet eivät sellaisinaan riitä, mutta melkoinen kulttuurimuutos tässä saisi tulla sysätyksi liikkeelle. Sitä on toivottava, ja olisikin sääli jos yliopistot itse pelaisivat kepin pelossa tavoitteet pehmeämmiksi.

Yliopistoyhteisön kehittämisen tulisi olla yhteisön yhteinen asia. Olisi sääli, jos opiskelijajärjestöt tulisivat sulkeneeksi itsensä tästä keskustelusta ulos. Opiskelijat kun ovat edunvalvonnassaan menneet hyvin tiiviiseen siilipuolustukseen, porkkanat sojottaen joka suuntaan. Ja siilinhän annetaan joko olla tai sitä kokeillaan kepillä.

Entä mitä yliopistojen omissa kaapeissa luuraa. On aloja, joilla ammattikunta arvostaa pitkää puurtamista ja ylisuuria tutkintoja. Yliopiston virkamiehet, professorit, eivät saa jakaa tällaista asennetta. Sanoisin mielelläni ylpiästi, ettei meillä TKKssa sentään. En sano kun en voi, vaan sanon virallisenoloisesti, että

olisikin sääli, ellemme taitaisi hyödyntää tässä kohdin
tutkintorakenneuudistuksen mahdollisuuksia.

Ministeriön ehdotuksissa on realistista tilanteen analyysiä ja
otetaan härkää sarvista-meininkiä. Lukioissa vastaavat
venymäongelmat ovat vielä pieniä, mutta suunta on selvä. Olisi
todella sääli, jos tämäkin ongelma ensin saa kasvaa kärpäsestä
härkäseksi.

Ja se se vasta olisi sääli, jos talven jälkeen emme olisikaan
menossa kohti valoisampia aikoja. Kirjoitti Vilhelm Ekelund:

Vad är innehåll? Att ljuset skiner.

Olavi Nevanlinna